

Magyar költők Indiáról

Ady Endre

A Tisza-parton

Jöttem a Gangesz partjairól,
Hol álmodoztam déli verőn,
A szívem egy nagy harangvirág
S finom remegések: az eróm.

Gémes kút, malom alja, fokos,
Sivatag, lárma, durva kezek,
Vad csókok, bambák, álom-bakók.
A Tisza-parton mit keresek?

Lászlóffy Aladár

Tagore tanít

Sokféle tűz van, sokféle
láng és sokféle áradat. Engedd
elhinnem rólad, hogy eljőnnél
akár Indiába is, mint a
mezitláb kígyó fejére hágo
égi királynő, minden nép
diadal-álmaiból merítve
erőt, hogy megtanuld bár
a belső békét, mint egy
kalácsreceptet, mely szerint
a közönséges porból és vízből
az egyszerű tűznél ehetővé
lehetne tenni a búza,
a Buddha, a Krisztus
színváltó szenvedését. Ne
félj az utazástól: „a zuhanó
folyók muzsikájában
örömteli ígérlet hangzik:
...tenger leszek!...”
Remélj, de végre ne
ostobán.

Orbán Ottó

A törzsi művészet múzeuma Bhopalban

Itt van minden, Picasso ereje és Klee vonalai
India földjének sárkunyhó műtermeiből:
kívülről művészet, belülről élet –
a tárlók közt röpködő szellemet csábító, gyilkos virágcsapda,
hogy legyünk azok, akik nem vagyunk?
A művészet csak a kéz, mely egy agyagmadarat tanít repülni,
hogy törekeny röptével a földet a mennybe kösse...
A Kígyóistennő saroglyáját nem elég körbe vinni,
kell hozzá a bivaly pofája és a napfénytől füstölgő udvar
meg a négy saroglyavívó, meg a tikkasztó évezredek...
Még az illékony vers is több mint tehetség és szerencse,
vasmagja a gomolygásában is szilárd világfölfogás;
Einstein egy kicsit költő, és a költő egy kicsit fizikus is:
mindketten a Napba néznek, hogy káprázó szemmel kijózanodjanak.

Takáts Gyula

A Gitándzsali ciklusból

Rabindranath Tagore után

1

Mesterem! dalom egyszerű,
mint a nádi cirom szava.
Cicomáját a szél vitte el.
Díszzeit a hold sarlója.

Eléd, mint kék semmi úgy lebeg.
Fehér talára porba hull,
de földiszíti virágkezed,
s a rím alatta meglapul...

2

Szerteszáll költőhiúságom,
mert sarud talpáig se lát,
s míg szám, mint nyitott kehely
remeg,
ringasd belé lágy muzsikád.

Az életem legyen nádsipod!
Egyenes, egyszerű csoda.
Méznyelvű ajkad ha nyitod,
lengje át jázmin illata.

3

És én csak némán hallgatok...
De ajkam beteg vágy eszi
fénylő zenéddel együtt kezdeni.
Zsongó vizedbe szállani...

Versed fénye csüng a Napból.
Muzsikád ékíti az Eget.
Börtönéül nincsenek hegyek,
mint sasok szárnya, oly szabad!

De szívem kákához köti
és dalodig nem ér a kínja sem.
Hálód réseit hiába lesem...
Zenédhez néma hal vagyok...